

Boaresbáikin perinnebiotoopin hoitosuunnitelma

Piia Juntunen

Boaresbáikin perinnebiotoopin hoitosuunnitelma

Piia Juntunen

LAPIN
YMPÄRISTÖKESKUS

Lapin ympäristökeskuksen raportteja 1 | 2008
Lapin ympäristökeskus

Taitto: Sari Björkbacka
Kansikuva: Boaresbáikin niitty elokuisena aamuna, Piia Juntunen
Sisäsivujen kuvat: Piia Juntunen

Julkaisu on saatavana vain internetistä:
www.ymparisto.fi/lap/julkaisut

ISBN (nid.) -
ISBN 978-952-11-3032-8 (PDF)
ISSN (pain.) -
ISSN 1796-198X (verkkokj.)

SISÄLLYS

1. Johdanto	5
2. Kohteen kuvaus	6
3. Kohteen hoito	7
3.1 Raivaus	7
3.2 Niitto.....	9
4. Niitto- ja raivausaines.....	10
5. Uhanalaisten kasvien huomioiminen.....	12
6. Hoidon resurssit.....	14
7. Hoidon seuranta.....	15
8. Muuta huomioitavaa	16
Kirjallisuus	17
Tietoja kohteesta	17
Liitteet	18
Liite 1: Sijainti.....	18
Liite 2: Hoitotoimenpiteet ja maanomistajarajat	19
Liite 3: Uhanalaiset kasvit ja muinaisjäännökset.....	20
Kuvailulehti.....	21
Sisdoallosiidu	22

1. Johdanto

Perinnebiotoopit ovat perinteisen maatalouden myötä syntyneitä luontotyyppejä. Niille on muodostunut niiton tai laidunnuksen myötä omaleimainen kasvillisuus ja muu eliöstö. Lajistollisten arvojen lisäksi perinnebiotoopeilla on kulttuurihistoriallisia ja maisemallisia arvoja, joiden säilyminen vaatii jatkuvaa hoitamista. Perinteisen niittämisen ja laiduntamisen loputtua kookkaat heinät, ruohot ja puuvartinen kasvillisuus runsastuvat matalien ja valoa suosivien niittykasvien taantuessa. Ilman hoitoa maisema muuttuu pusikkoiseksi ja lopulta metsitty.

Boaresbáikin perinnebiotoopin hoitosuunnitelma on laadittu yhteistyössä alueen kahden maanomistajan kanssa. Hoitotoimien tarkoituksena on palauttaa vanhan pihakentän avoimuus ja säilyttää sen perinteisen maankäytön myötä syntynyt lajistoto. Samalla turvataan uhanalaisten ja harvinaisten kasvien säilyminen. Hoitotoimet vaikuttavat positiivisesti myös maisemaan, ja lisäksi maiseman avautuminen suojelee kentän vanhoja rakennuksia kosteudelta.

Kuva 1. Boaresbáikin niityn hoidon tavoitteena on säilyttää kentän avoimuus. Kuva on otettu ensimmäisenä hoitovuonna 2006.

2. Kohteen kuvaus

Boaresbáikin niitty on kauniisti kumpuileva vanha asuinkenttä Utsjoen kirkonkylän tuntumassa Utsjoen rannassa (karttaliite 1). Niitylle on tehty perinnebiotooppi-inventointi vuonna 1996 (Kalpio & Bergman 1999), ja sen kasvillisuuden tilaa on käyty seuraamassa heinäkuussa 2005 (Juntunen 2005). Perinnebiotooppi-inventoinnissa kartoitettu alue rajoittuu joenrantaan, ympäröivään metsikköön ja asuintalon pihaan. Pinta-alaltaan 1,8 hehtaarin alue on arvioitu maakunnallisesti arvokkaaksi.

Boaresbáikin niitty muodostuu kahdesta eri korkeudella olevasta, joelle viettävästä tasanteesta. Lapin karjan lehmät ja lampaat ovat laiduntaneet niityllä 1960-luvun lopulle saakka, ja 1970-luvulle saakka kenttää on niitetty käsin. Vanha asuinrakennus (kuva 1) on rakennettu 1860-luvulla ja jalka-aitta sekä lato 1900-luvun alussa. Koska asumiskelpoista maata on Tenojoen vesistöalueella niukasti, asutus on keskittynyt kautta aikojen lähes samoille paikoille. Boaresbáikin kohdalla jokitorvällä onkin vielä havaittavissa kiinteiksi muinaisjäänneksiksi luettavia vanhoja kodanpohjia (karttaliite 3). (Kalpio & Bergman 1999)

Suurin osa kentästä on tuoretta heinäistä suurruohoniittyä, jonka valtalajeja ovat siiankärsämä, nurmilauha, lampaannata, niittysuolaheinä ja heinätahtimö. Niityllä kasvaa myös valtakunnallisesti uhanalaista keminängelmaa (kuva 6), joka on rauhoitettu. Paikoitellen löytyy myös kuivaa, melko edustavaa lampaannadan, siiankärsämän ja kissankellon luonnehtimaa kuivaa heinäniittyä, jolla kasvaa mm. valtakunnallisesti uhanalaista ahonoidanlukkoa (kuva 7). Muita huomionarvoisia perinnebiotooppilajeja ovat alueellisesti uhanalainen peltohanhikki sekä *Alchemilla acutidens* -ryhmän poimulehdet, kissankäpäle, tunturikurjenherne, tunturihärkki, kullero, harmaakynsimö, ketosilmäruoho, sykeröpiippo, kissankello, nurmitatar, tenonajuruoho, lapinlaukku, rantatädyke, ketonoidanlukko ja tunturikatkerö. Kuivemmilla harjanteilla ja niiden rinteissä on paikoin myös kangasketolaikkuja. (Kalpio & Bergman 1999; Juntunen 2005)

Seurantakäynnillä vuonna 2005 havaittiin voimakasta rehevöitymistä etenkin alueen pohjoispäässä. Lisäksi kenttä oli reunoiltaan ja etenkin kangasketomaiselta rinteeltään pahasti pusikoitumassa. Kohteella ei ole niitetty pitkään aikaan, mutta eteläpuolen omistaja on raivaillut kenttää kulloinkin ajankohtaiseksi katsomistaan kohdista.

3. Kohteen hoito

Boaresbáikin kasvistollisen ja kulttuurihistoriallisen arvon vuoksi niityn hoito on tärkeää. Ensimmäisenä hoitotoimenpiteenä on niityn laitojen ja kangasketomaisen harjanteen raivaus pusikoitumisen pysäyttämiseksi. Myös niityn niitto on syytä aloittaa välittömästi kuloheinän vähentämiseksi. Vuosittain on syytä arvioida myös seuraavan vuoden raivaus- ja niittotyöt (karttaliite 2).

3.1

Raivaus

Raivaaminen tehdään vuosi vuodelta avointa alaa lisäten, jotta vältetään äkillisen ravinnon vapautumisen aiheutumalta rehevöitymiseltä. Aluksi raivataan matala risukko ja poistetaan suurten tunturikoivujen runkoja vain harkiten (kuva 2). Katajat jätetään pääsääntöisesti pystyyn. Edellisvuonna raivatut kannokot täydennysraivataan aina seuraavana vuonna, jolloin myös harkitaan tarkemmin kokonaan pystyyn jätettävien koivujen määrä. Näin valoisuus palautuu kentässä asteittain, ja kasvilisäsuudelle jää aikaa sopeutua muutokseen. Rakennusten ympärillä olevat puut ja pensaikko raivataan heti alkuvaiheessa niin, että ilma pääsee kiertämään ja kosteuden kertyminen vanhoihin rakenteisiin minimoituu. Jatkossa nouseva vesakko raivataan tai niitetään matalaksi vuosittain.

Kuva 2. Alkuvaiheessa suurten puiden ympärillä oleva matala risukko poistetaan, ja myöhemmin vuosina harkitaan tarkemmin, mitkä suurista puista jätetään. Kuva on otettu toisena hoitovuonna 2007.

Elokuussa 2006 raivaustyöt aloitettiin joentörmällä raivaamalla maanomistajan kolme vuotta aikaisemmin raivaama pieni alue. Sen jälkeen siirryttiin kentän takalaidalle, jota raivattiin raivaussahalla ja moottorisahalla, ja lopulta aloitettiin pienimuotoisesti vanhan kesänavetan edustan raivaus. Viikatteella ja raivaussahalla raivattiin myös talolta laskevan rinteeseen pahoin pusikoitunut kangasketo. Yhteensä vuonna 2006 raivattu ala on noin 0,16 hehtaaria. Seuraavana vuonna kentän laitojen raivauksia jatkettiin. Tavoitteena on avata maisemaa vuosi vuodelta nousevaa vesakkoa taltuttaen (kuva 3).

Kuva 3. Kentän laitoja avataan vuosi vuodelta lisää. Suurimmat puut kootaan maanomistajalle polttopuiksi. Kuva on otettu vuonna 2007.

Niitto

Boaresbáikin niityn niitto voidaan hoitaa pääosin leikkaavalla mininiittokoneella (kuva 1). Mäkisessä maastossa niitto on tehtävä ylhäältä alaspäin tai jos mahdollista, sivusuunnassa. Alhaalta ylöspäin suunnattu niitto voi vahingoittaa herkimmillä ketokuvioilla maanpintaa. Maanpinnan rikkoutumista on erityisesti vältettävä tunnettuja muinaisjäännöksiä sisältävällä jokitörmän tasanteella, jolla niitto on tehtävä raivaussahan ja viikatteen avulla.

Mininiittokoneella on myös mahdollista sahata kaulamättäitä matalammaksi. Mättäikköä muodostavan nurmilauhan taltuttaminen onkin yksi niiton tärkeistä tavoitteista. Boaresbáikilla nurmilauhaa kasvaa erityisesti matalamman tasanteen laajalla niityllä (kuva 6), jonka länsipuolisko on aikoinaan ollut viljelykäytössä. Mättäikön niittotyö on alkuvuosina hyvin hidasta ja poisvedettävä jäte raskasta, joten työhön on varattava runsaasti resursseja.

Elokuussa 2006 niittotyöt aloitettiin vanhojen rakennusten väliin jäävältä kuoppamaiselta kuviolta, jonka rinteet ovat ketoa ja pohjalla on tuoreempaa niittyä. Alueelta niitettiin mininiittokoneella 0,11 hehtaarin laajuinen alue. Niiton yhteydessä kuvion keskeltä poistettiin kaulamättäitä mininiittokoneella sahaten. Lisäksi niitettiin huolellisesti aarin koeala kaulamättäitä nurmilauhavaltaiselta alalta, jotta tulevien vuosien työmäärä pystyttäisiin arvioimaan luotettavammin. Yhteensä 2006 niitetty ala on noin 0,12 hehtaaria. Seuraavana vuonna niittoalaa laajennettiin alatasanteen kaulamättäiselle niitylle.

Niitettävää alaa lisätään vuosittain resurssien mukaan. Alkuvaiheessa, kun niittotyö on kaulamättäiden ja kuloheinän vuoksi raskasta, pyritään siihen, että jokainen kuvio tulisi niitettyä noin joka kolmas vuosi. Myöhemmin mättäikön taltuttua niittoahtia voidaan lisätä siten, että kunkin kuvion niittoväli on kaksi vuotta.

4. Niitto- ja raivausaines

Heinä ja raivausaines vedetään pressulla ja peräkärryllä mönkijää apuna käyttäen parkkipaikalle (kuva 4). Mönkijän käyttö Boaresbáikin kentällä on välttämätöntä sen mäkinen profiilin vuoksi. Etenkin peruskunnostusvaiheessa raivausjäte on vielä suurikokoista ja mahdotonta vetää venerannasta hartiavoimin mäen päällä sijaitsevalle parkkipaikalle. Kentälle johtava vanha traktoritie soveltuu mainiosti mönkijän ajouraksi, kun sen alaosassa oleva ahonoidanlukon esiintymä muistetaan kiertää. Hartiavoimin jäte vedetään pois ainoastaan herkimmiltä alueilta kuten vanhoja kodanpohjia sisältävältä joentörmältä, jolla risukko on nuorempaa ja siksi kevyempää. Mönkijän käyttöön on saatu molemmilta maanomistajilta suullinen lupa.

Suurimmat raivattujen puiden rungoista voidaan jättää samassa pihapiirissä asuvalle maanomistajalle polttopuumateriaaliksi (kuva 3) ja pienempiä risuja tarjota paikallisille poromiehille kerpputarpeiksi. Ensimmäisen niittokerran heinää ei kannata tarjota poromiehille hyötykäyttöön sen suuren kuloheinäpitoisuuden vuoksi, mutta tulevien vuosien niittojätteen paalauksesta on jo neuvoteltu poromiesten kanssa. Poroilta paalattavaan materiaaliin voidaan sisällyttää myös 1–3-vuotias koivunvesakko sekä vastaavankokoinen pajukko (kuva 5). Monihaarainen kannokko ja suurimmat mättäät on kuitenkin syytä lajitella sivuun paalaimen tukkeutumisvaaran vuoksi.

Paalaaminen on muiden hoitokohteiden kokemuksen perusteella mahdollista tehdä parkkipaikalla. Tämä tulee olemaan käytäntö myös Boaresbáikilla, jossa maanomistajan toivomuksen mukaan ei liikuta mönkijää raskaammilla kulkuneuvoilla.

Hyödynnykseen kelpaamaton jäte kuljetetaan parkkipaikalta ostopalveluna esim. paikallisen yrittäjän kalustolla kunnan osoittamalle risujenpolttopaikalle poltettavaksi (kuva 9). Pieniä määriä jätettä voi säiden salliessa myös polttaa kentän alaosassa joen rannassa. Pääsääntöisesti jäte kuitenkin kuljetetaan pois alueelta. **Jätteenpoltto kentän alueella on ehdottomasti kielletty** arvokkaan rakennuskannan palamisvaaran ja muinaisjäännojen hiilikerrostumien sekoittumisen vuoksi.

Kuva 4. Niityn mäksen profiilin vuoksi mönkijän käyttö niitto- ja raivausaineksen poiskuljetuksessa on lähes välttämätöntä. Pressun sitominen pussiksi mönkijän perään vähentää herkimpien alueiden maanpinnan rasitusta.

Kuva 5. Utsjoen muilla perinnebiotooppikohteilla on kokeiltu niitto- ja raivausaineksen paalaamista porojen talvirehuksi. Kokemuksen mukaan myös 1–3-vuotias risukko sopii paatattavaksi.

5. Uhanalaisten kasvien huomioiminen

Uhanalaisista kasveista (karttaliite 3) täytyy hoitotoimia tehdessä huomioida tarkasti keminängelmän esiintymäpisteet, sillä yleisen tiedon mukaan keminängelmä ei kestä niittoa. Kasvin havaintopisteet tulee tulevinakin vuosina merkata maastoon ennen niitto- ja raivaustöitä, jotka yleensä toteuttaa kasvien tunnistamiseen tottumattomat henkilöt. Keminängelmää löytyy erityisen runsaasti 2006 raivatun venerannan pohjoispuoleisesta metsänrajasta ja niityltä. Hoitotoimien edistyessä päästään seuraamaan, kuinka kasvi reagoi valon lisääntymiseen. Täydennysraivaustoimet kasvin metsänlaidan esiintymäpaikalla tulee tehdä peruskunnostusvaiheessa vuosittain.

Niityllä kasvaa myös uhanalaisia aho- ja ketonoidanlukkoja (karttaliite 3). Ahonoidanlukolle (kuva 7) löydettiin vuonna 2006 uusi vajaan 40 yksilön havaintopiste vanhan traktoriuran varrelta. Havaintopiste sijaitsee paikalla, jossa otetaan vauhtia mäkeä varten, jolloin mönkijän renkaat saattavat etenkin märällä kelillä sutia ja rikkoa maanpintaa. Myös tämä kasvusto on vuosittain paikannettava, huolellisesti merkittävä ja **aina kierrettävä ajettaessa moottoriajoneuvolla** uraa pitkin. Vaikka laji on kulttuuriympäristöön ja talleamiseen sopeutunut, ei se kuitenkaan todennäköisesti kestä kymmenien painavien risukuormien ylikuljetusta.

Kuva 6. Niityn rannanpuoleisella osalla kasvaa runsaasti valtakunnallisesti uhanalaista keminängelmää. Laji ei kestä niittämistä, joten se on vuosittain paikallistettava ja jätettävä niittämättä

Kuva 7. Ahonoidanlukkoa kasvaa niityllä monessa kohtaa. Runsain havaintopiste vanhan traktoriuran alapäässä tule paikallistaa vuosittain ja aina kiertää mönkijällä ajettaessa.

6. Hoidon resurssit

Vuonna 2006 hoitotoimiin käytettiin neljän työpäivän aikana yhteensä n. 20 henkilötyöpäivää. Luvussa on mukana ohjaavan biologin, kahden Lapin ympäristökeskukseen työministeriön työllisyysmäärärahoilla palkatun henkilön ja yhden työmarkkinatuella työskennelleen henkilön täyspäiväinen työpanos sekä toisen maanomistajan ja paikkakunnalla toimivan *Elämässä mukana* -hankkeen työntekijöiden talkoohanos. Tähän määrään ei ole laskettu hoitosuunnitelman laatimiseen mennyttä aikaa.

Henkilötyöpäivien lisäksi kustannuksissa tulee ottaa huomioon mahdollisten vieraspaikkakuntalaisten henkilöiden matka- ja majoituskulut sekä niitto- ja raivausjätteen poiskuljetuksesta (kuva 7) aiheutuvat kulut, jotka korostuvat etenkin alkuvaiheessa, kun hyödynnykseen kelpaamattoman jätteen määrä on suuri.

Kuva 8. Vuosittainen henkilötyömäärä riippuu käytettävissä olevasta työvoimasta. Vuonna 2006 mukaan saatiin myös talkoolaisia paikallisista hankkeista.

7. Hoidon seuranta

Hoidon edistymisestä laaditaan vuosittain Lapin ympäristökeskuksessa raportti, joka sisältää karttaliitteen toteutuneista hoitotoimista sekä suunnitelman tulevalle vuodelle. Lisäksi jokaisena vuonna hoidon edistymistä dokumentoidaan valokuvin. Uhanalaisista kasveista täytetään uhanalaiskortit, joiden tiedot talletetaan Ympäristöhallinnon Hertta-tietokantaan. Vuosittain tarkkaillaan myös uusien uhanalaisesiintymien ilmaantumista.

Kuva 9. Niitto- ja raivausjätteen poiskuljettaminen on paras tehdä ostopalveluna.

8. Muuta huomioitavaa

Koska Boaresbáikin kentältä tunnetaan muinaisjäännöksiä, kentän hoitoitoimenpiteet tehdään muinaisjäännösalueen osalta museoviraston ohjeistusta noudattaen. Ohjeiden mukaan hoidossa on hyvä kiinnittää huomiota siihen, että erityisesti kodanpohjien päältä ja lähiympäristöstä raivataan puuvartiset kasvit pois vuosittain. Puuvartisten kasvien juuristo saattaa vahingoittaa maanpinnan alla olevia rakenteita. Maata ei saa muinaisjäännösalueella rikkoa, eli esimerkiksi juurakkoja ei saa kaivaa ylös, eikä kodanpohjien päältä saa ajaa mininiittokoneella tai mönkijällä. Myöskään kulottaminen tai raivausjätteen polttaminen muinaisjäännösten lähellä ei ole sallittua, sillä kertyvät hiilikerrokset sekoittavat esihistorialliset kerrokset.

Lapin ympäristökeskus ja alueen omistajat ovat heinäkuussa 2006 allekirjoittaneet Boaresbáikin niittyä koskevan hoitosuostumuksen kolmena kappaleena. Suostumus koskee puuston ja pensaikon raivausta sekä niittoa, ja muista mahdollisista toimenpiteistä on aina sovittava erikseen maanomistajien kanssa. Suostumus on voimassa vuoteen 2010 saakka edellyttäen, että alueen omistussuhteissa ei tapahdu muutoksia.

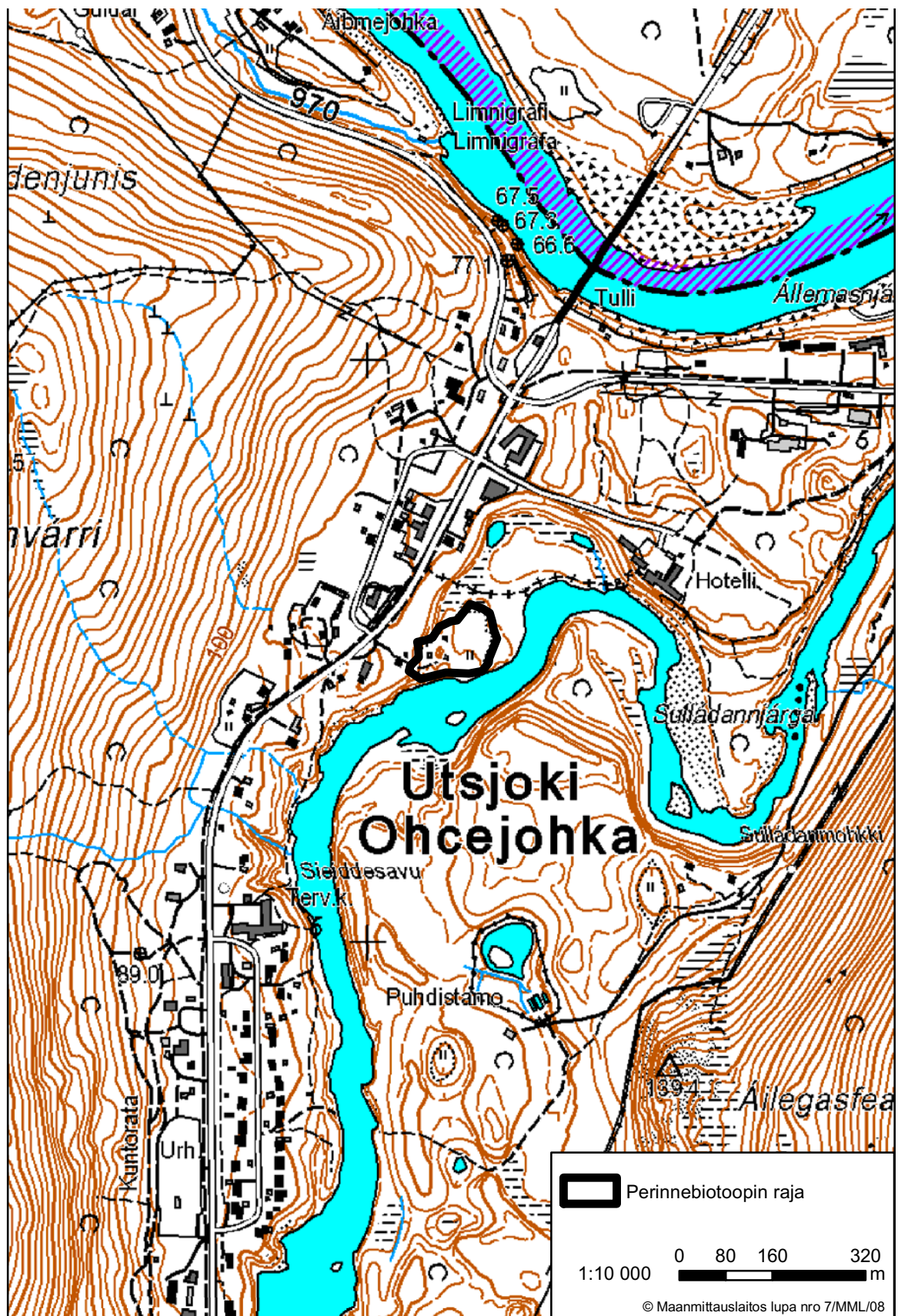
Koska Boaresbáiki on yksityisessä omistuksessa, täytyy sen hoitotoimenpiteitä ja kulloistakin hoitoajankohtaa suunniteltaessa olla vuosittain yhteydessä molempiin maanomistajiin. Yhteydenotto on syytä tehdä jo kesän aikatauluja suunniteltaessa touko–kesäkuussa ja vielä lähempänä heinäkuussa. Myös vuosittaiset työraportit kuvaliitteineen on hyvä lähettää alueen omistajille.

KIRJALLISUUS

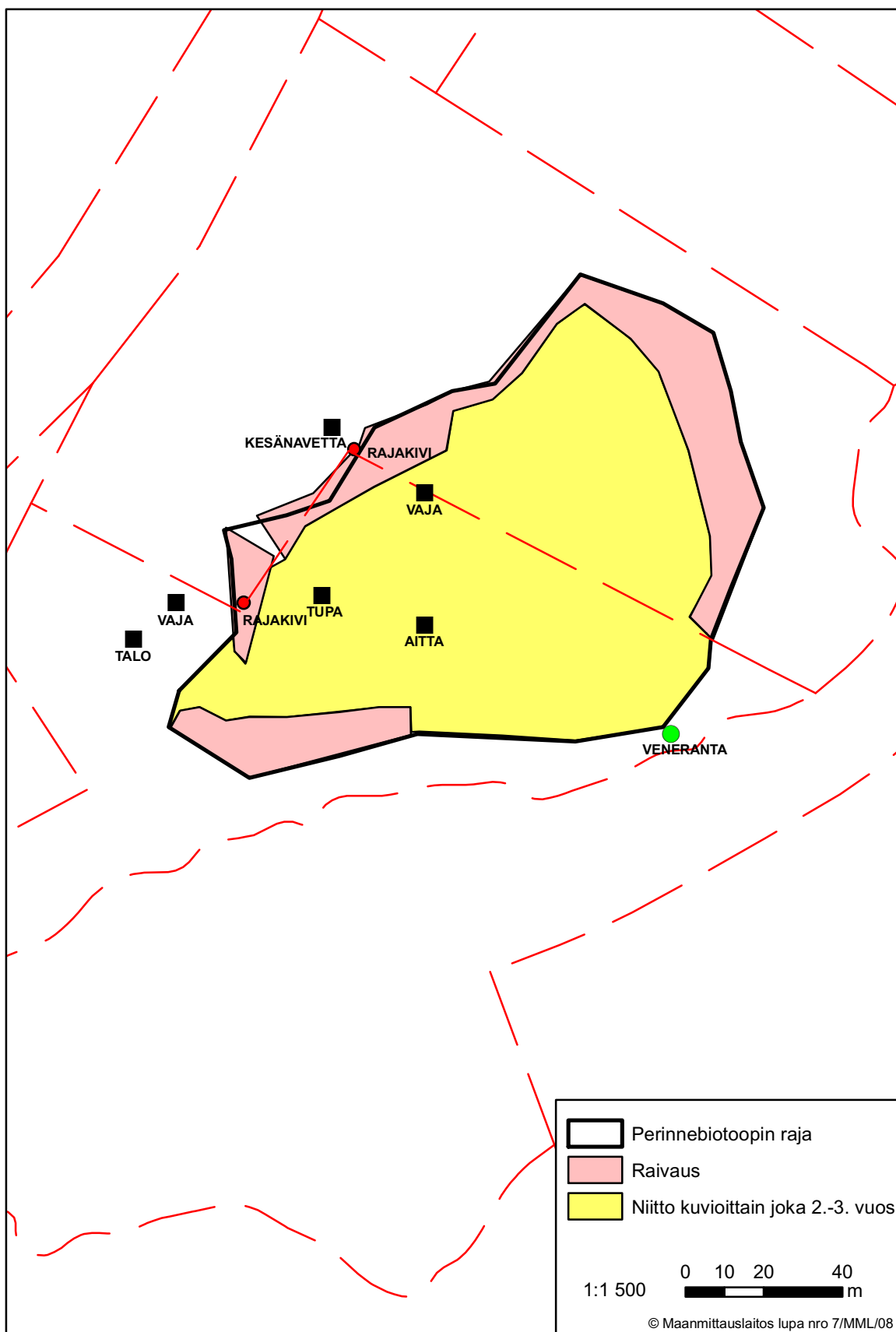
- Juntunen, P. 2005: Perinnebiotooppien hoito-ohjelma Inarin ja Utsjoen kuntien yksityisomisteisille kohteille. Työraportti, Lapin ympäristökeskus ytl/lis. (julkaisematon)
- Kalpio, S. & Bergman, T. 1999: Lapin perinnemaisemat. Lapin ympäristökeskus ja Metsähallitus.
- Rassi, P., Alanen, A., Kanerva, T. & Mannerkiski, I. (toim.) 2001: Suomen lajien uhanalaisuus 2000. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus.

TIETOJA KOHTEESTA

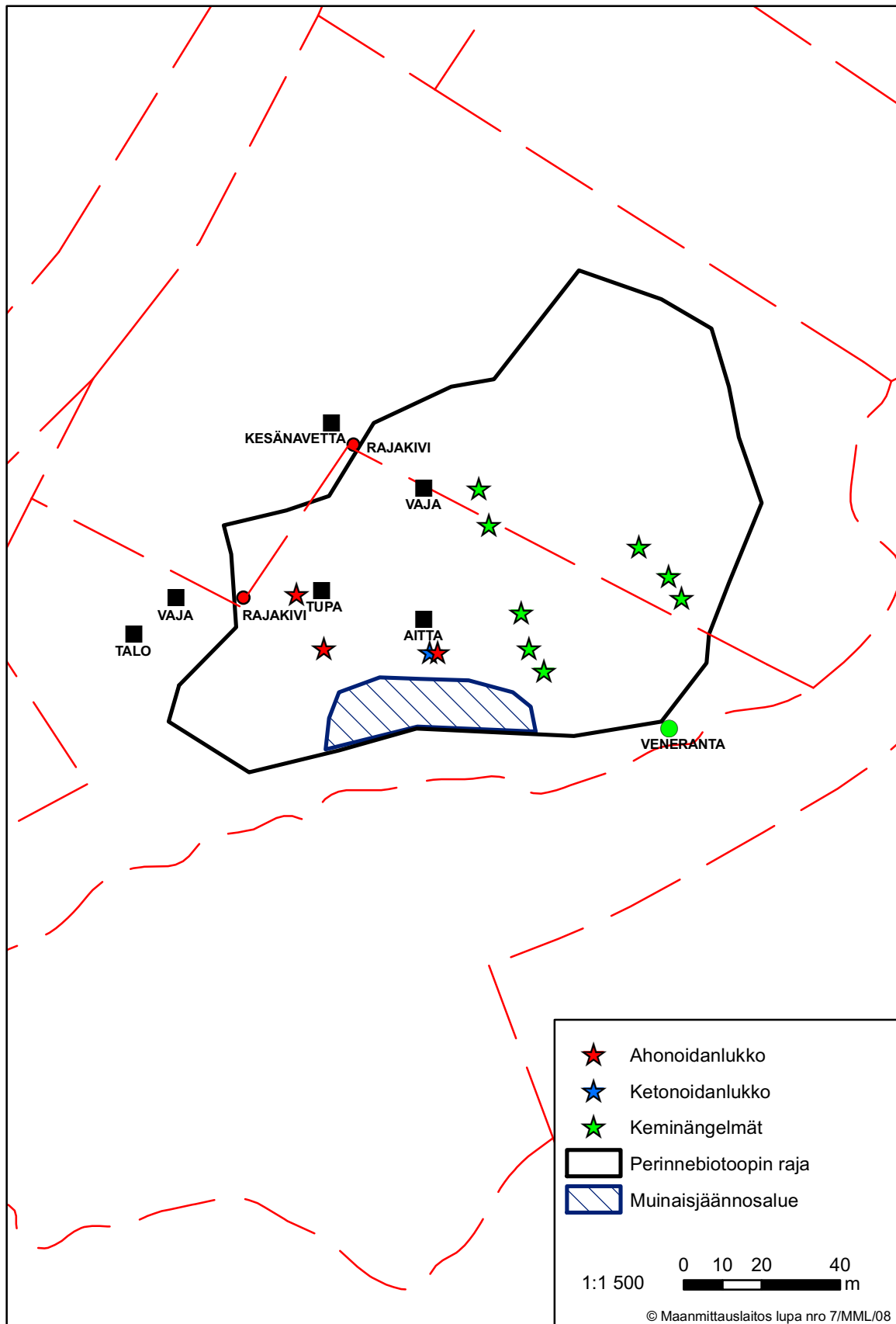
Paikka:	Boaresbáikin niitty
Karttalehti:	3932 03 ja 3941 01
Pinta-ala:	1,8 ha
Omistajat:	2 maanomistajaa
Arvo:	M (maakunnallisesti arvokas)
Erityistä:	<ul style="list-style-type: none">• Valtakunnallisesti uhanalainen, rauhoitettu keminängelmä (silmälläpidettävä)• Valtakunnallisesti uhanalainen ahonoidanlukko (silmälläpidettävä)• Valtakunnallisesti uhanalainen ketonoidanlukko (silmälläpidettävä)• Kiinteät muinaisjäännökset

Hoitotoimenpiteet ja maanomistajarajat, Boaresbáiki, Utsjoki

Uhanalaiset kasvit ja muinaisjäännökset, Boaresbáiki, Utsjoki

KUVAILULEHTI

Julkaisija	Lapin ympäristökeskus	Julkaisu-aika Huhtikuu 2008		
Tekijä(t)	Piia Juntunen			
Julkaisun nimi	Boaresbäikin perinnebiotoopin hoitosuunnitelma			
Julkaisusarjan nimi ja numero	Lapin ympäristökeskuksen raportteja 1/2008			
Julkaisun teema				
Julkaisun osat/ muut saman projektin tuottamat julkaisut	Julkaisu on saatavana vain internetistä: www.ymparisto.fi/lap/julkaisut			
Tiivistelmä	<p>Boaresbäikin niitty on vanha asuinkenttä Utsjoen kirkonkylän tuntumassa Utsjoen rannassa. Niitylle on tehty perinnebiotooppi-inventointi vuonna 1996. Kohde on maakunnallisesti arvokas ja sen pinta-ala on 1,8 hehtaaria. Arvoon vaikuttavia tekijöitä ovat muun muassa uhanalaisten keminängelmän, ahonoidanlukon ja ketonoidanlukon esiintyminen ja huomionarvoinen kasvillisuus. Lisäksi kohteella on kiinteiksi muinaisjäännöksiksi luokiteltuja vanhoja kodanpohjia.</p> <p>Boaresbäikin niityn peruskunnostus aloitettiin vuosina 2006–07 Lapin ympäristökeskuksen toimesta. Tässä hoitosuunnitelmassa käydään läpi niityn hoitoon liittyvät käytännön järjestelyt niitto- ja raivausajoituksista jätteiden poiskuljetukseen ja niiden hyötykäytön järjestämiseen.</p> <p>Hoitotoimien tarkoituksena on palauttaa vanhan pihakentän avoimuus ja säilyttää sen arvokas lajisto. Hoitosuunnitelma on laadittu yhteistyössä alueen kahden maanomistajan kanssa.</p>			
Asiasanat	Boaresbäiki, Utsjoki, perinnemaisema, perinnebiotooppi, hoitosuunnitelma, muinaisjäännökset, uhanalaiset kasvit, kulttuurimaisema			
Rahoittaja/ toimeksiantaja	Lapin ympäristökeskus			
	ISBN (nid.) -	ISBN 978-952-11-3032-8 (PDF)	ISSN (pain.) -	ISSN 1976-198X (verkkokj.)
	Sivuja 22	Kieli suomi	Luottamuksellisuus Julkinen	Hinta (sis.alv 8 %) -
Julkaisun myynti/ jakaja	Lapin ympäristökeskus PL 8060, 96101 Rovaniemi Puh. 020 690 173, sähköposti: kirjaamo.lap@ymparisto.fi			
Julkaisun kustantaja	Lapin ympäristökeskus			
Painopaikka ja -aika	-			

<i>Almmustahtti</i>	Lappi birasguovddáš			<i>Almmustahttináigi</i> Cuorjosmánnu 2008
<i>Dahkki(t)</i>	Piia Juntunen			
<i>Prentosa namma</i>	Boaresbáikin perinnebiotoopin hoitosuunnitelma (Boaresbáikki tradišuvdnabiotohpa dikšunplána)			
<i>Prentosa namma ja nummir</i>	Lapin ympäristökeskuksen raportteja 1/2008			
<i>Prentosa temá</i>				
<i>Prentosa oasis / eará seammá prošeavtta prentosat</i>	Preanttus lea oazžumis dušše interneahdas: www.ymparisto.fi/lap/julkaisut			
<i>Čoahkkáigeassu</i>	<p>Boaresbáikki niitu lea boares ássangieddi Ohcejoga kirkosiidda lahkosiin Ohcejoga gáttis. Niitui leat dahkan tradišuvdnabiotohpainventerema jagi 1996. Báiki lea eanagotti dáfus mávssolaš ja dan viidodat lea 1,8 hektára. Árvui váikkuheadji áššit leat earret eará áittavullosaš nuortasiemanástti, čievračoavdaga ja márijjáčoavdaga dihtton ja fuomášanearea šattolašvuohta. Dan lassin báikkis leat giddes dološmuitun klassifiserejuvvon boares goahtesajit.</p> <p>Boaresbáikki niittu vuoddoordnen álggahuvvui jagiin 2006-07 Lappi birasguovddáša beales. Dán dikšunplánas giedahallojuvvo niittu dikšumii guoskevaš geavatlaš ordnemat niito- ja njáskanráddjehusain ruskaid ereftievrradeapmái ja daid ávkkástallama ordnen.</p> <p>Dikšundoaimmaid ulbmilin lea máhcahit boares šilljogietti jalgesvuođa ja seailluhit dan árvvolaš šlájaid. Dikšunplána lea dahkkon ovtasbargguin guovtti eanaoamasteaddjiiguin.</p>			
<i>Áššesánit</i>	Boaresbáiki, Ohcejohka, árbevierroeanaadat, tradišuvdnabiotohpa, dikšunplána, dološbázahusat, áittavullosaš šattut, kultureanaadat			
<i>Ruhtadeaddji/ doaidmaaddi</i>	Lappi birasguovddáš			
	ISBN (nađjus)	ISBN (PDF)	ISSN (deattus)	ISSN (internetpr.)
	-	978-952-11-3032-8	-	1796-198X
	<i>Siiddut</i> 22	<i>Giella</i> Suomagiella	<i>Luhtolašvuohta</i> Almmolaš	<i>Haddi (sistt. álv 8 %)</i> -
<i>Prentosa vuovdin/ juohkki</i>	Lapin ympäristökeskus, PL 8060, 96101 Rovaniemi Telefon 020 690 173, fáksa 016 310 340, E-mail: kirjaamo.lap@ymparisto.fi			
<i>Prentosa goasttideaddji</i>	Lappi birasguovddáš			
<i>Prentenbáiki ja áigi</i>	-			

Boaresbáikin niitty on vanha asuinkenttä Utsjoen kirkonkylän tuntumassa Utsjoen rannassa. Niitylle on tehty perinnebiotooppi-inventointi vuonna 1996. Kohde on maakunnallisesti arvokas ja sen pinta-ala on 1,8 hehtaaria. Arvoon vaikuttavia tekijöitä ovat muun muassa uhanalaisten keminängelmän, ahonoidanlukon ja ketonoidanlukon esiintyminen ja huomionarvoinen kasvillisuus. Lisäksi kohteella on kiinteiksi muinaisjäännöksiksi luokiteltuja vanhoja kodanpohjia.

Boaresbáikin niityn peruskunnostus aloitettiin vuosina 2006–07 Lapin ympäristökeskuksen toimesta. Tässä hoitosuunnitelmassa käydään läpi niityn hoitoon liittyvät käytännön järjestelyt niitto- ja raivausajoituksista jätteiden poiskuljetukseen ja niiden hyötykäytön järjestämiseen.

Hoitotoimien tarkoituksena on palauttaa vanhan pihakentän avoimuus ja säilyttää sen arvokas lajisto. Hoitosuunnitelma on laadittu yhteistyössä alueen kahden maanomistajan kanssa.

LAPIN
YMPÄRISTÖKESKUS

ISBN (nid.) -

ISBN 978-952-11-3032-8 (PDF)

ISSN (pain.) -

ISSN 1796-198X (verkkoj.)